

Mål C-442/04

Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd

”Fiske — Förordning (EG) nr 1954/2003 — Förordning (EG) nr 1415/2004 — Förvaltning av fiskeansträngning — Fastställande av tak för den årliga fiskeansträngningen — Referensperiod — Fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen — Biologiskt känsligt område — Akt om anslutningsvillkoren för Konungariket Spanien och Republiken Portugal samt om anpassning av fördragen — Invändning om rättsstridighet — Upptagande till sakprövning — Icke-diskrimineringsprincipen — Maktmissbruk”

Förslag till avgörande av generaladvokat Y. Bot föredraget den 31 januari 2008 . . . I - 3521
Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 maj 2008 I - 3542

Sammanfattning av domen

1. *Invändning om rättsstridighet — Accessorisk natur*
(Artiklarna 230, femte stycket EG och 241 EG)

2. *Förfarande — Rättskraft*
3. *Fiske — Bevarande av fiskeresurser — Förvaltningsordning för fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen*
(Artikel 34.2 EG; rådets förordning nr 1954/2003, artiklarna 3, 4 och 6)
4. *Fiske — Bevarande av fiskeresurser — Förvaltningsordning för fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen*
(Artikel 241 EG; rådets förordning nr 1954/2003, artikel 6)

1. En medlemsstat får i en tvist ifrågasätta lagenligheten av en förordning mot vilken den inte har väckt talan om ogiltigförklaring innan fristen som föreskrivs i artikel 230 femte stycket EG har löpt ut. Även om en sådan invändning om rättsstridighet i princip, för att kunna tas upp till prövning i sak, ska ha anförts i ansökan, kan den även tas upp till prövning i sak, om den har framställts uttryckligen i repliken, utan att andra grunder än de som redan har åberopats i ansökan har framlagts, i den mån som invändningen underförstått men tydligt innefattades av ansökan.

tidigare doms rättskraft, om domstolen i den tidigare domen inte prövade lagenligheten av de bestämmelser i nämnda förordning som avses med invändningen om rättsstridighet, utan avvistade yrkandet om ogiltigförklaring av bestämmelserna. Rättskraften omfattar nämligen endast de sak- och rättsfrågor som faktiskt eller med nödvändighet har avgjorts genom det rättsliga avgörandet i fråga.

(se punkt 25)

(se punkterna 22–24)

2. En invändning om rättsstridighet avseende en förordning som en medlemsstat har gjort gällande strider inte mot en
3. Icke-diskrimineringsprincipen, såsom den framgår av artikel 34.2 EG, innebär att lika situationer inte får behandlas olika och olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling.

Bestämmelserna i artiklarna 3, 4 och 6 i förordning nr 1954/2003, om förvaltningen av fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen, är tillämpliga på samma sätt på samtliga medlemsstater. Särskilt kan nämnas att referensperioden mellan åren 1998 och 2002, som i enlighet med dessa bestämmelser används för att bedöma och sedan för att bestämma nivåer för fiskeansträngningar avseende fiskevatten och de områden som avses i dessa bestämmelser, är densamma för hela Europeiska gemenskapen. Begränsningen av fiskeansträngningen, som bestäms utifrån varje nationell flottas verkliga fiskeansträngning under denna period i dessa zoner och fiskevatten, är följaktligen tillämplig på samtliga fiskefartyg från gemenskapen oavsett nationalitet. Åtgärderna som föreskrivs i dessa bestämmelser kan endast anses vara diskriminerande i förhållande till en medlemsstat om, för det första, denna medlemsstat befann sig i en situation som var olik de andra medlemsstaternas när åtgärderna antogs och, för det andra, det inte finns sakliga skäl, i förekommande fall, för att denna medlemsstat ska omfattas av samma ordning avseende förvaltningen av fiskeansträngningen som den som är tillämplig på andra medlemsstater.

Det förefaller objektivt motiverat att en medlemsstat, som vid antagandet av förordning nr 1954/2003 befann sig i en situation som var olik de andra medlemsstaternas, underställs samma ordning som den som gäller för andra

medlemsstater, vilken upprättats genom nämnda förordning, i den mån som, för det första, det i denna ordning föreskrivs en metod för att bedöma fiskeansträngningen på grundval av objektiva kriterier, nämligen varje medlemsstats fiskeansträngning i de berörda områdena och fiskena under en närliggande period på fem år, och, för det andra, syftet med denna ordning är att bidra till fiskeresursernas varaktighet genom att, enligt skäl 4 i nämnda förordning, se till att den nuvarande fiskeansträngningen inte ökar totalt sett.

(se punkterna 35–36, 40–41)

4. En rättsakt innebär maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter kan antas att den har antagits uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än de som angivits eller för att kringgå ett förfarande som särskilt föreskrivs i fördraget för att bemöta svårigheter i det enskilda fallet.

Den omständigheten, att tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av

marina organismer också omfattas av en annan förordning, och den omständigheten att det kan förekomma andra biologiskt känsliga områden, visar inte att rådet har gjort sig skyldigt till maktmissbruk genom att anta ett särskilt system för fiskeansträngning för ett biologiskt känsligt område i artikel 6 i förordning nr 1954/2003 om

förvaltningen av fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen.

(se punkterna 49–50)